

Рибка Н.М., Крижантовська О.А., *(Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна)*

Розвиток і вдосконалювання системи вищої освіти в умовах Болонського процесу не уявляється можливим без впровадження різного роду інновацій. Сьогодні необхідною умовою якісної освіти є така його спрямованість, що націлена на розкриття й розвиток творчого потенціалу, творчої індивідуальності, креативності у молоді.

Поняття «креативна освіта» сьогодні часто використовується в сучасній літературі, що стосується питань вищої професійної освіти. Цей термін позначає нову - інноваційну модель освіти, протилежну традиційної - репродуктивної моделі, заснованої на повторенні, освоєнні й безперервному нагромадженні існуючих знань і досвіду. Креативна освіта припускає навчання через творчість, тому вона орієнтована на активізацію творчої діяльності й розвиток творчих здатностей тих, яких навчають.

Засвоєння навичок творчої діяльності необхідно, оскільки в сучасному мінливому світі фахівець без чіткої професійної позиції, без досвіду саморозвитку й креативного відношення до своєї справи приречений на марну діяльність. Пристосувавши свої індивідуальні здатності й можливості до вимог професійного середовища, «адаптивний» фахівець існує за рахунок досягнень минулого, експлуатації стереотипів, що неминуче приводить до зниження професійної активності, несприйнятливості нового. Тим самим накопичує цілий комплекс невротичних компонентів, якими є міфи, стереотипи, авторитарність, егоцентризм і інші, необхідні на початковому етапі адаптації до професії, але надалі серйозно гальмуючий розвиток особистості й професіоналізму, тому що стають джерелами тривоги, стресу, а часом і руйнують здоров'я. Вчені відзначають так званий «невроз перевищених адаптаційних можливостей», коли людина, намагаючись пристосуватися до мінливих умов середовища, попросту не поспіває за змінами.

У зв'язку із цим, всебічний (філософський, соціологічний, психологічний та інш.) аналіз актів творчості, процесу інженерного винаходу, у рамках вивчення курсу «Філософія творчості», у науках, техніці, мистецтві впливає на формування необхідних навичок креативності та здатності до творчості.

Підвищенню ефективності інтелектуальної діяльності, розробці технологій розвитку традиційної конструкторсько-технологічної діяльності, раціоналізаторству й винахідництву присвячено багато філософських і психолого-педагогічних робіт (В.В.Альохін, Г.Я.Буш, А.Г.Війтів, В.А.Ганзен,

Е.А.Гусєва, Е.С.Жаріков, Б.М.Кедров, В.Я.Ляудіс, В.А.Моляко, А.Т.Шумилін
В.Е.Алексєєв, Т.В.Кудрявцев, Ю.С.Столяров і ін.). Фахівці вважають, що
можливо і необхідно розвивати й тренувати власну креативність. Для цього
були розроблені методи творчості такі як позитивна мотивація, використання
спеціальних технік типу «мозкового штурму», вправи на релаксацію й
медитацію, гумор і позитивні емоції й, нарешті, розміщення людини в ситуації,
що стимулює творче мислення та інш.

Таким чином, креативність як інтегративна якість особистості, формує
мотиваційно-творчу активність, продуктивність мислення, інноваційність
діяльності. Тим самим забезпечується втілення ідей Болонського процесу в
освітні технології, завдяки формуванню конкурентноздатних фахівців в
Україні.